

stærkere været en Nødvendighed, fordi de indirekte Skatter har svigtet. Men det forekommer mig, at Regeringspartiets Ordfører saa noget for lyst paa den finansielle Situation. Den ærede Ordfører mente stadig, at det ikke vilde være umuligt at opnaa Balance for indeværende Aar, og han haabede, at det efter det fremlagte Finanslovsforslag vilde være muligt at faa Balance paa Statsregnskabet. Den højtærede Minister var varommere. Han vilde ikke garantere for, at det Beløb af omtrent 38 Millioner, der efter det forelagte Forslag er til Imødegaaelse af Tillægsbevillingsloven, vilde slaa til. Men Ministeren haabede paa Balance ved Fortsættelse af de paabegyndte Sparebe- stræbelser.

Jeg ønsker om det forelagte Finanslovsforslag at sige, at om man opnaar Balance, vil i højeste Grad afhænge af, om de paaregnede Indtægter, navnlig paa §§ 2 og 5, viser sig at indgaa, og herom ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger.

Hvad § 2 angaar, er det glædeligt at se et Finanslovsforslag forelagt, hvor man regner med Overskud paa Statsvirksomhederne, endog paa alle Statsvirksomhederne med Undtagelse af Statsprøveanstalten, og hvor man regner med et samlet Indtægtsbeløb paa ca. 13½ Mill. Kr. Men denne paaregnede Indtægt paa Statsvirksomhederne hidrører i væsentlig Grad fra Statsbanerne og Postvæsenet, og jeg skal ikke afgøre, om der her er regnet tilstrækkeligt til Afskrivning, til Fornylse af Materiel o. s. v. Det blev af Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, i Gaar fremhævet, at disse Afskrivninger ikke nær vilde være tilstrækkelige, men jeg mener, at selv fraset dette vil de paaregnede Indtægter af Statsvirksomhederne neppe indgaa, af den Grund at en Nedsættelse af en Del af disse Statsvirksomheders Takster, saaledes i Postvæsenet og Jernbanerne, afgjort vil blive en Nødvendighed, forinden man naar Foraaret 1925.

Jeg stiller mig ligeledes meget tvivlende overfor de paaregnede Indtægter paa § 5. Den højtærede Finansminister nævnte i sin Forelæggelsestale, at der var Tegn, der tydede paa en Bedring for Erhvervslivet. Han pegede her paa en Opgang i Indtægten ved Befordring af Gods og Kreaturer for Juni Maaned og tog dette

som et Varsel om gunstigere Forhold for vort Erhvervsliv. En saadan Opgang var jo at ønske, men der er dog ikke noget absolut Tegn, der tyder paa, at en stærk Opgang er nær forestaaende, saaledes at det vil være muligt med Sikkerhed at regne med de Indtægter, der er regnet med i det Forslag, der er lagt paa Rigsdagens Bord, hvorefter § 5 skulde give et Beløb af 380½ Mill. Kr. Jeg tror at turde hævde, at hvis dette Beløb skal indkomme paa § 5, skal der komme en endog meget stærk Aktivitet i vort Erhvervsliv, en stigende Udvikling, som ingen desværre tør haabe paa i dette Øjeblik.

En væsentlig Del af Indtægterne hidrører fra Forbrugsskatterne, og her ser man, at skønt der kun er forløbet faa Maaneder, siden man gennemførte Forslaget om Ølskatten, maa Ministeren allerede nu regne med et Beløb paa 1 Million mindre, maa regne Indtægten af Ølskatten til 27 Mill. Kr. i Stedet for til 28. Men naar det gaar saaledes med denne Skat, hvorledes kan man da tro, Forholdene vil udvikle sig saaledes, at det vil være muligt i Finansaaret 1924—25 at opnaa Indtægter som dem, der er paaregnet under § 5: 37 Mill. Kr. paa Tillægsafgiften paa Spiritus, 20 Mill. Kr. paa Beskatningen af Cigarer og Cigaretter m. v., 10 Mill. Kr. paa Beskatningen af Chokolade og Sukkervarer og 20 Mill. Kr. paa Restaurationsbeskatningen, i alt for de her nævnte Forbrugsafgifter 114 Mill. Kr. eller 12 Mill. Kr. mere, end samtlige Skatter og Afgifter var i Finansaaret 1913—14? Jeg tror at turde hævde, at disse Beløb kan man ikke regne med, medmindre der skulde foregaa en Vending, en meget stærk Vending, i Erhvervsforholdene i Byerne, og Tegn dertil forekommer det mig, som sagt, mangler. Disse indirekte Skatter, som giver langt det væsentligste paa det forelagte Budget, maa man regne med er faldende, samtidig med at Formue- og Indkomstskatten er faldende. Man maa regne med, at samtidig med, at den almindelige Befolknings Indtægter daler, samtidig med at Lønningerne gaar ned, mindskes Forbruget netop af disse Varer, og dermed formindskes ogsaa disse Skatteindtægter. Og her er jo Forholdet det, at disse Skatter vender sig i høj Grad mod Byerne, hvor netop Erhvervsforholdene er yderst slette.